

AfterUOC 2022

Can Jaumandreu

Deixeu-me començar dient que fa goig poder-nos retrobar presencialment. I encara fa més goig poder-ho fer a casa nostra, en aquest campus en expansió que és Can Jaumandreu. Com que, sobretot, m'interessa tornar a estar entre vosaltres, la meva intervenció serà breu i centrada en dos punts.

El primer fa referència a la genealogia. No sé si va tenir ocasió d'escoltar el president Obama, retornat breument a la Casa Blanca per presentar els retrats oficials de la seva dona i d'ell mateix. Amb la seva excepcional oratòria, va dir que sempre havia entès la seva responsabilitat institucional com una cursa de relleus: "Agafes el testimoni d'algú, fas el teu tram el millor que pots i després el passes a una altra persona". Expressat en català clar i contundent, diríem que:

«La trajectòria de la UOC, llarga i plena d'èxits, és la suma de cadascun dels trams protagonitzats per tots vosaltres. Tots junts som més que la suma de les parts, però sense totes les parts no hi ha conjunt.»

I, en segon lloc, vull subratllar l'estrany sentiment de pertinença que ens vincula a tots els avui aquí presents. Dic "estrany" perquè, com sabeu, el prefix "ex" no compta amb massa bona fama... almenys en l'àmbit sentimental i familiar.

«En canvi, ser "ex" de la UOC és motiu d'orgull, és motiu de vincle, és motiu d'identificació.»

Sé que no exagero perquè és una conversa que he tingut amb més d'un de vosaltres i perquè la vostra presència aquí i la vostra predisposició a col·laborar amb la UOC en són prova manifesta.

I ho sé perquè, a mesos vista d'esdevenir jo mateix ex, **la UOC serà sempre casa meva —com és la vostra—** i podrà sempre comptar amb mi —com avui compta amb vosaltres—.

Moltes gràcies!